

9. Любохинець Л. С. Макроекономічні основи таргетування інфляції як метод регулювання фінансових ринків в розвинутих країнах та Україні / Л. С. Любохинець, Л. М. Бабич // Вісник Хмельницького національного університету, 2010. – № 4. – Т. 2. – С. 72–75.
10. Постанова Верховної ради України «Про Концепцію науково-технологічного та інноваційного розвитку України» № 916-14 від 13.07.1999 р.
11. Лаврук В.В. Венчурне інвестування інноваційної діяльності / В.В. Лаврук // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2012. – № 1. – С. 224–234.
12. Мірошниченко О. В. Знецінення національної грошової одиниці як загроза економічній безпеці України / О. В. Мірошниченко // Вісник економічної науки України. – 2014. – № 3. – С. 65-71.

Богашко О. Л.,

к. е. н., доцент,

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМНОГО ВПЛИВУ РЕГІОНІВ І КЛАСТЕРІВ НА ІННОВАЦІЙНУ ЕКОНОМІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Теоретично-прикладні погляди на процес кластеризації зазнають суттєвої еволюції. Генезис визначень кластера представляє спадкоємність орієнтації на інноваційний розвиток і обмін інформацією та знаннями. В сучасних умовах доцільно вживати наукове поняття «регіональний інноваційний кластер», під яким будемо розуміти довготривалу коаліцію адміністративної влади та громадських організацій регіону, виробничих, переробних, збутових та обслуговуючих підприємств, освітніх закладів, наукових установ та інноваційних форм ведення бізнесу з метою спільної і взаємовигідної розбудови конкурентоспроможної, соціально-орієнтованої економіки, що базується на нових знаннях, інноваціях та всеохоплюючому використанні інтелектуального капіталу регіону.

В основі кластеризації лежить модернізаційний процес, який базується на інноваціях. Структурно він охоплює технічні, технологічні, організаційно-управлінські та інституційні нововведення. Внаслідок цього кластери можуть мати різну спрямованість – інноваційну, промислову, рекреаційну, фінансову, сільськогосподарську, телекомунікаційну, будівельну, портово-рибальську, а також доповнюватися активною логістичною та маркетинговою діяльністю.

Вплив регіональних передумов на розвиток кластерів та подальший вплив кластерів на функціонування економіки регіону взаємозалежний та носить переважно позитивний характер. Цю взаємообумовлену та взаємовигідну кооперацію, яку можна розвинути на місцевому рівні, представлено в таблиці 1.

Фактори взаємного впливу регіонів і кластерів на економічну діяльність

Регіональні чинники, що позитивно впливають на ефективність економічної діяльності кластерів	Кластерні чинники, що позитивно впливають на ефективність економічної діяльності регіонів
регіональні та галузеві наукові центри, що забезпечують надходження інформації, проведення наукових досліджень, консультування та технічна підтримка	формування ефективних методів взаємодії держави та бізнесу, орієнтованих на встановлення державно-приватного партнерства
залучення в кластер виробників вузькоспеціалізованого обладнання і надання ділових послуг специфічного характеру	посилення дії мультиплікативного ефекту, який проявляється у збільшенні оборотності інвестицій, в зростанні прибутковості та конкурентоспроможності регіону
зворотній зв'язок зі споживачами, наявність розгалуженої збутової мережі, усталених каналів збуту	перетворення науки та освіти з дотаційної соціальної сфери у високоприбуткові види діяльності
наявність технологій і виробництв з утилізації та переробки відходів і побічних продуктів	підвищення ступеня інтеграції регіональних кластерних утворень в глобальну систему світового партнерства
взаємодія з галузями супутніх продуктів та видів діяльності	посилення незалежності регіону від економічних коливань за його межами
наявність в регіоні фінансових інститутів і доступність фінансових коштів	стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу в регіоні
розвиток відповідних видів інфраструктури (ринкової, виробничої, транспортної)	збільшення кількості підприємств близько кластера, збільшення зайнятості населення регіону, зростання заробітної плати та відрахувань до бюджетів різних рівнів
рівень регіональної підготовки кадрів у системі загальної та спеціальної освіти, служби підвищення кваліфікації персоналу	збільшення купівельної спроможності населення і зростання ємності регіональних товарних ринків, підвищення інвестиційної привабливості регіонів
стратегічні альянси та інші форми державної кооперації у виробничій та торговельній сферах діяльності кластера, які в асоціативній формі підтримують діяльність його членів	поява ефекту масштабу і ефекту агломерації, які у створених кластерах сприяють розвитку регіонів, а такі регіони створюють імпульси для розвитку сусідніх регіонів

Отже, в умовах сьогодення, застосування на практиці кластерного підходу в Україні є необхідною умовою для виходу з економічної кризи, відродження вітчизняного виробництва, підвищення ефективності інноваційно-інвестиційного розвитку регіонів, досягнення високого рівня економічного зростання та конкурентоспроможності.

Список використаних джерел

1. Ганущак-Єфіменко Л. М. Оцінка ефективності управління розвитком інноваційного потенціалу підприємств, об'єднаних у кластер / Л. М. Ганущак-Єфіменко // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 9 (99). – С. 86–95.

2. Олійник А. Д. Методологічні основи формування інноваційних кластерних структур // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону: науковий збірник / [За ред. І. Г. Ткачук]. – Івано-Франківськ : Вид-во Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2009. – Вип. 5. – Т. 1. – С. 210–217.

Гожуловський С. С.,

студент;

Чорна Т.М.,

к. т. н., доцент,

Університет державної фіскальної служби України (м. Ірпінь)

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЛІТАКОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ

Важливим фактором забезпечення конкурентоспроможності держави на світових ринках є її інвестиційна привабливість. Інвестування значною мірою впливає на вирішення соціально-економічних проблем, з якими стикається будь-яка країна. Наразі в Україні потребує негайного вирішення проблема низького рівня капіталовкладень та відсутності припливу інвестицій.

Для України ключовим чинником підвищення конкурентоспроможності національної економіки може стати авіабудівна промисловість. Сучасний авіаринок є досить насиченим, конкурентну боротьбу на ньому ведуть не окремі компанії, а авіаційні держави. Таким чином, набуває актуальності проблема аналізу сучасного стану інвестиційної привабливості авіабудівної промисловості України, визначення проблем та перспектив розвитку галузі.

Наразі в промисловість надходить найбільший обсяг інвестицій. Так, у 2016 р. частка інвестицій в даний сектор становила 33,6% внутрішніх та 29,4% іноземних інвестицій в економіку [2]. Проте, це пояснюється ефектом масштабу, а не реальною привабливістю галузі для інвесторів.

Машинобудування є основою розвитку будь-якої країни, оскільки дана галузь відіграє важливу роль в прискоренні науково-технічного прогресу, забезпечує засобами виробництва інші галузі економіки, сприяючи оновленню та накопиченню капіталу. Крім того, машинобудування – це одна з провідних галузей, яка за вартістю продукції, інвестиційною привабливістю та кількістю зайнятих посідає перше місце у структурі світової промисловості [7].

Авіаційна галузь належить до стратегічно важливих секторів економіки. Україна входить до числа 9 країн світу, що мають власне виробництво літаків повного циклу [5]. Важливість розвитку авіабудування в Україні обумовлюється значною ємністю світового ринку та необхідністю оновлення